

H A H N E G A L

juni 2007

Nr. 60

Tema: Homøopati og kvinder

Redaktørene er blevet til en gruppe af tre -
her et sommerbilledet af den nye redaktion:

Tak til:

Hans Backhaus for redigering

- og til jer, der har skrevet bidrag.

Indholdsfortegnelse

	side
• Tema: Homøpati og kvinder	
Seminar med Alison Fixsen af Flemming Borregaard Olsen	2
Folliculium og xenoestrogener af Kirsten Steinig	3
Folliculium-case af Jeanette Maglegaard	7
<i>Boganmeldelser</i>	
Melissa Assilem, Menopause som et udviklingstrin af Kirsten Steinig	8
Ifeoma Ikenze MD, A Guide For Women In Midlife... af Kirsten Steinig	10
Homeopathy Online	11
"Fruentimmer Sygdomme" – af Lise Karkov	13
• Debat og Nyheder	
<i>Boganmeldelser</i>	
Findes der silicea i en sort diamant?... af Lise Karkov	15
Ralf Jeutter, Studier af Materia oversat af Flemming B. Olsen	22
Ole Bidsted, Rød solhat af Kirsten Steinig	25
Peter Chappell, The Second Simillimum af Helge Jensen	26
Den praktiske side	28

Seminar med Alison Fixsen

Af Flemming Borregaard Olsen

Over 20 forventningsfulde homøopater var vi som mødte op på Skolen for Klassisk Homøopati d. 14. april, for at høre Alison Fixsen's foredrag om kvinders hormonrelaterede sygdomme.

Et spændende og interessant tema taget i betragtning af, at hovedparten af vores patienter er kvinder samtidig med at temaet lå i naturlig forlængelse af temaet for årets "Homøopatiske VerdensUge", som var "kvinder og homøopati".

Alisons præsentation havde baggrund i hendes egen observation af mange cases samt erfaring med mindre kendte midler.

Hun startede sit foredrag med en at vise en lidt dyster og tankevækkende powerpoint billede- præsentation, af de miljøpåvirkninger som dagligt påvirker os mennesker.

Billedsekvenserne rettede især opmærksomhed på stoffer vi forurener omgivelserne med og som truer med at kunne påvirke den menneskelige organisme, især hvad angår den delikate hormonelle balance i kroppen.

Virningen af de hormonlignende stoffer på den menneskelige organisme er stadig temmelig ukendt, men de er under mistanke for at kunne medvirke til forstyrrelser hos den menneskelige organisme, som f.eks. hæmmet vækst, nedsat fertilitet, ændret testosteron/ østrogen mængde, hæmmet genitalievækst hos begge køn osv.

Alison fortsatte med at tale om efterfødselsdepression (PND). Det er efter Alisons erfaring ret udbredt hos kvinder i forbindelse med fødsel, i varierende grad af depression fra let "baby blue", egentlig depression og til den svære psykoseform som rammer få, men som er meget alvorlig.

Alisons perspektivering om hormonelle forstyrrelser i miljøet og kvinder var meget interessant, selvom hun først efter et par timers forløb gik i gang med at belyse emnet med præsentation af cases.

Flere af de cases som Alison præsenterede havde en række fælles temaer og sympto-

mer tilknyttet. Symptomatisk handlede flere cases om svigt, forladthedsfølelse, ulykkelig kærlighed og decideret vold som årsager. Derudover en følelse af store komplekser samt lavt selvværd.

Sygdommene varierede fra polycystisk ovarie syndrom, fødselsdepression og spiseforstyrrelser.

Der blev præsenteret flere interessante, og nok for mange, ukendte midler som f.eks. Folliculinum, pituitary gland og chocolate.

Alle er midler som ofte kan differentieres til f.eks. sepia, pulsatilla og carnosinum.

Interessant var det at høre hvordan midlerne får stoppet års indelukkethed og gjort kvinderne modne og handlekraftige.

Alisons foredrag blev afholdt på en meget åben måde hvor hun hele tiden inviterede til at man kunne stille spørgsmål, hvilket mange benyttede sig af.

Jeg fornemmede at de fleste til stede fik et godt indblik i de forskellige problematikker som disse cases besidder, og vi fik desuden værktøjer til mulige løsninger i form af kendskab til nye og ukendte midler.

Folliculium og xenoestrogener

Af Kirsten Steinig.

Alison Fixsen præsenterede på seminaret bl.a. to cases med Folliculinum.

En yngre stor og overvægtig kvinde, der var blevet mobbet siden puberteten. Hun prøver at tilpasse sig men ender altid med at føle sig isoleret og fremmed. Hun blev forsøgt voldtaget af sin far og af den grund tænker hun nedgørende om sig selv. Især hendes kvindelige identitet er et stort problem for hende. Hun lider endvidere af bulimi og migræne.

Den anden er en kvinde, der er i menopause, har symptomer som tør hud, knuder i brystet og humørsvingninger. Hun lider også af cyster på ovarierne og har altid smerter ved ægløsning. Hun føler sig drænet og træt og skælder sig selv ud, kalder sig selv nytteløs, selvom det hele tiden er hende, der er der for alle andre. Alle kan træde på hende. Også her er der erfaringer af voldtægt og vold.

Jo mere Alison fortalte om Folliculinum, jo mere gik det op for os, at det er et meget vigtigt middel for kvinder nu om dage.

Folliculinum

er syntetisk østrogen og blev introduceret af Dr. Donald Foubister. Der har aldrig fundet en organiseret prøvning sted. Den franske Dr. Lea de Mattos har lavet mange kliniske studier over Folliculinum og offentliggjort sine resultater. Kendt blev Folliculinum for alvor efter Melissa Assilems foredrag om sine erfaringer med Folliculinum *Folliculinum: Mist or Miasm*, der blev publiceret 1991. Hun siger bl.a.: "Selvom der ikke har været traditionelle organiserede prøvninger, har millioner af kvinder prøvet det, siden de syntetiske hormoner blev opfundet i 1940'erne."

Melissa Assilem mener, at den kritikløse brug af syntetiske hormoner har ført til en ny miasme. Hun ser Folliculinum symptomer i unge kvinder, der ikke har taget p-piller, men det har deres mødre, før de unge kvinder blev undfanget. I sin artikel nævner Melissa Assilem undersøgelser, der har vist tiltagende forstyrrelser i kromosomerne i aborterede embryoer hos kvinder,

der havde undfanget indenfor 3 måneder efter, de stoppede med at tage p-piller.

Et andet vigtigt spørgsmål i anamnesen med vores patienter er også, om deres mødre har taget præparater med DES, Diethylstilbestrol. Dette østrogenpræparat blev brugt fra begyndelsen af 1940'erne indtil 1971, for nogle indikationer helt til 1990'erne. Fortrydelsespillen blev lavet af DES og indtil 70'erne blev DES brugt af gravide kvinder, der var i fare for at abortere. Det selvom man allerede i 1953 fandt ud af, at midlet ikke kunne forhindre aborter. Der var derimod en iøjnefaldende øgning i antallet af en ellers sjældent for vagina forekommende cancer hos de behandlede kvinder. Døtrene af disse har tydelig højere risiko for at få brystkræft og cervixdysplasier. Melissa Assilem mener, at indtagelsen af p-piller eller andre hormonpræparater evt. kan trigge den miasmatiske tilbøjelighed til cancer hos disse døtre.

Men mødrenes p-pille indtagelse kan frem-

kalde mange flere problemer, som dysmenorrhoe og nedsat fertilitet. Og det vedrører naturligvis ikke kun kvinder men også mænd, der har et øget risiko for nedsat sædkvalitet og specielle former for testikelcancer i en tidlig alder. I Danmark fødes der nu flere og flere drenge med skader på testiklerne.

Androgyne fisk og fisk med deformede kønsorganer, hele vores natur påvirkes af de østrogenlignende stoffer vi alle udsættes for i miljøet.

Østrogenlignende stoffer kommer fra naturlige kilder som svampe og planter, f.eks. kløver og soja, men også i tiltagende grad fra kunstige hormoner. Mange kemikalier som f.eks. pesticider, plastik og opløsningsmidler indeholder østrogenlignende stoffer. Alle disse østrogener ender i dyrs

og menneskers kroppe og skal udskilles igen gennem vore nyrer. Som Melissa Assilem skriver: "Når vi drikker vandet i London, har det allerede været igennem 7 par nyrer."

Hormonerne kan ikke filtreres ud af vor verden.

Xenoestrogen.

Alison Fixsen kom i sin undervisning ind på disse xenoestrogen = fremmede eller kunstige østrogenstoffer.

Det endokrine system bruger ligesom nervesystemet kemiske "budbringere" som led i kommunikationen mellem cellerne i kroppen. Det endokrine netværk sørger for kroppens interne kommunikation, og nervesystemet sørger for kommunikationen til omverdenen. Hormonsystemet frigiver sine beskeder i faste rytmer og opretholder dermed en konstant temperatur og syreniveau i cellerne samt en fast koncentration af glukose, fedtsyrer og andre opløste stoffer. Disse kemiske budbringere regulerer vækst, seksuel differencering, reproduktion, pigmentering og adfærd. Endokrine kirtler som pinealkirtlen, skjoldbruskkirtlen, bugspytkirtlen, testikler og ovarier producerer hormoner og afgiver dem til blodet. Hormonerne optages af specifikke receptorer på og i cellerne og binder sig til dem, hvor der fremkaldes specifikke svar i målcellerne. Ovarierne producerer østrogen, der flyder gennem blodet til uterus. Her binder østrogen sig til receptorer og trigger væv, der forbereder maven til at kunne udvide sig for en mulig graviditet.

Østrogenniveauet trigger også de kvindelige reproduktionsorganer, som er under udvik-

ling, de sekundære køns karakterer, vækst af hælben og det holder hjertet raskt. Det endokrine system har også en negativ feedbacksløjfe. Det holder øje med hormonniveauet i blodet og kan give besked til ovarierne eller andre hormonnkirtler, at de skal sænke deres hormonproduktion, hvis der måles for meget.

Tilsyneladende er kroppen bedre i stand til at tilpasse sig til et øget indtag af naturlige planteøstrogen, end de mange kunstige østrogen, vi udsættes for.

Mange siger, at det i hormonpræparater jo kun drejer sig om minimale koncentrationer, men den naturlige koncentration af hormoner er 100-1000 gange mindre! Det er i bund og grund interessant, hvor meget hormoner spejler homøopatiske midler, hvad store virkningen af allermindste mængder angår. Blot er lægevidenskaben slet ikke i tvivl om virkningen, når det drejer sig om hormoner.

Et yderligere problem ved de mange østrogenlignende stoffer kan være, at deres virkninger potenseres, når de blandes sammen, så der skabes en stærkere østrogeneffekt.

Kunstige østrogen lagres i kroppens fedtvæv og kan derfor være i kroppen i lang tid. Blandt de naturlige planteøstrogen er kaffe kendt for at kunne fremme fibromer og Alison rådede kvinder til at undlade følgende planter/produkter ved fibromer: kaffe, øl, solsikkefrø, rød kløver te, kamille, lucernespirer, fennikel, lakrids, hjertespan, vild gulrot (Daucus carota), granatæble, blodurt (Sanguinaria), ore-gano, jernurt (verbena), muskat, gurke-meje, timian, gyldensegl (Hydrastis canadensis), mistelten og spidskommen.

Vores verden har ændret sig, og mange af disse ændringer kan betyde hindringer for den homøopatiske behandling, "hindringer for helbredelse", som Hahnemann kaldte dem i § 3 af sit Organon.

På den anden side kan midler som Folliculinum hjælpe os at helbrede sygdomme, der udløses af dette nye "miasma" fordi midlet "udtrykker så meget af det, der er i uorden i vores verden i dag", som Melissa Assilem siger.

Som hun også beskriver i sin bog "Women Ripening Through Menopause" har kvinder, der engang havde ansvar og kontrol over deres liv, deres kroppe og deres religion, nu efterhånden mistet denne kontrol. Først blev deres religion taget fra dem, dernæst blev der sat spørgsmålstegn ved deres evner til at helbrede, og til sidst "tilhørte" også deres krop andre. Både psykiatiske og fysiske diagnoser fik kvinder til at tro, at deres ånd og krop var "svagelige".

Svaret på denne "svagelighed" er for mange kvinders vedkommende, at de bliver fodret med kunstige hormoner næsten fra vugge til grav.

Denne problematik er signaturen på Folliculinum!

Hun føler sig kontrolleret af andre.
 Hun af ude af sin egen rytme og lever op til andres forventninger.
 Hun har glemt, hvem hun er, hun har ingen individualitet.
 Hun mister sin vilje og overvurderer sine kræfter.
 Hun er fuld af selvbenægtelse.
 Hun er træt, drænet for energi.
 Hun er træt af det, både fysisk og psykisk.
 Hun bliver redderen, afhængig af at redde andre.
 Hun bliver en dørmåtte.

Folliculinum viser sig igen og igen at være det passende middel for kvinder, der er blevet misbrugt seksuelt, fysisk eller psykisk for kort eller lang tid siden. Kvinden har evt. været meget tæt knyttet til misbrugeren, f.eks. i sin tidlige barndom, når det var en forælder eller anden person fra det nære miljø. Hun har aldrig lært at sige nej, og har ikke haft lyst til at blive voksen. Folliculinum kan hjælpe hende at bryde med kon-

trollen, den kan give vitalitet, når det gælder at konfrontere sig med tunge minder.

Ovarierne er organer for kreativitet, og kreativiteten kan være blokeret, når de ikke fungerer ordentligt. Den kan være blokeret af dominerende forældre eller partnere, eller af den måde vores kultur ser på kvinders kreativitet. Hvis denne energi er blokeret bliver den til sygdom, depression, angst, overfølsomhed og ustabilitet. Hun bliver nemt irriteret og såret og usikker.

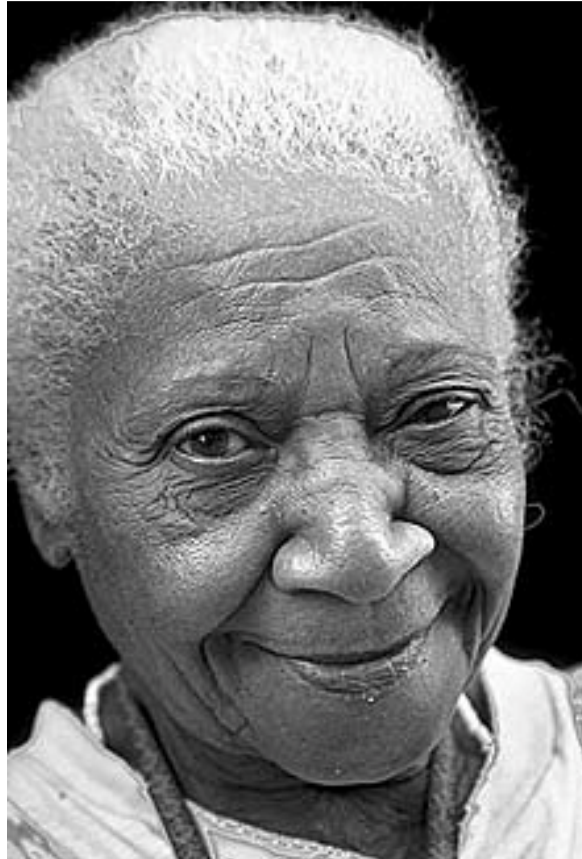
Kroppen bliver forvirret og tilbageviser de ting, der nærer den. Folliculinum er derfor tit et oplagt middel for patienter med spiseforstyrrelser.

Melissa Assilem påpeger i sin artikel også en interessant sammenhæng

mellem allergiske reaktioner og hormonubalancer. Katharina Dayton har forsket i dette emne. Ved lav progesteronniveau har kroppen mulighed for at trække på progesteron, der opstår under syntesen af kortikosteroider i binyrebarken. Dette sker dog på bekostning af binyrebarkhormonerne, der er et vigtigt led i vort immunforsvar, i vand-salt balancen i kroppen samt i vedligeholdelsen af blodsukkerniveauet. Dvs. en ubalance i cyklussen før menstruationen kan skabe meget ubalance i hele kroppen.

Vigtige symptomer for/indikationer for Folliculinum

- Symptomer fra ægløsning til menses.
- Alle symptomer er > efter menses undtagne specifikke mensesymptomer.
- < Varme, støj, berøring, ro.
- > Frisk luft.
- Præmenstruelle problemer.
- Candida Albicans, lyst til sukker og hvede med meget luft i maven,

vægtøgning, kløen og gentagne blærebetændelser < ægløsning til menses.

- Mensesproblemer.
- Kronisk træthedssyndrom samt patienter med kronisk dårlig helbred og langsom helbredelse efter gentagne eller alvorlige infektioner. "Det vedrører efter min erfaring især unge mænd efter mononukleose eller mennesker med postviral syndrom. I disse tilfælde starter jeg behandlingen med Carc, men går over til Foll hvis Carc ikke har en vedvarende virkning. Det samme gælder for patienter, der ikke reagerer på homøopatisk behandling, efter de har fået Kortison", Dorothy Cooper.
- Fibromer.
- PCO, ovariecyster.
- Raynaud.
- Hjerter-kar-problemer: angina, hjertebanken, takykardi mm.
- Spiseforstyrrelser.
- Problemer efter fødsel som fødselsdepression: det er svært at skabe et bånd til barnet.

Humøret er depressivt med trang til at græde, hyperaktiv, ubeslutsom. Der er panikanfald og store humørsvingninger lige fra aggression til apati.

Se mere til symptomer hos Julian og i Vermeulen Synoptic Materia Medica 2.

Differentialdiagnose

Carcinosin: "Folliculinum er et godt bud, hvis Carcinosin er indikeret men ikke virker", Melissa Assilem. Alison beskriver Carc som mere deprimeret og selvfor-nægtende. Folliculinum har derimod mere vitalitet og føler sig mere undertrykt. Carc er perfektionistisk og vil være pæn.

Sepia: er meget tæt, men mensesymptomerne er stærkere end i Folliculinum

Pulsatilla: men Foll kan ikke lide kontakt.

Lachesis: dræner, Foll bliver drænet. "Det nærmeste middel er Lachesis med ophidselse skiftende med depression, symptomer er > afsondring.

Men Folliculinum mangler sidebetoningen og forværringen efter søvn. Folliculinum har en forværring under ægløsning", Julian.

Zincum: deler mange symptomer men er > hård pres og varm luft.

Thyroidinum: har forskellig fokus men kan se lignende ud.

Aristolochia clematis: never been well since pill, gentagne blærebetændelser.

Natrium muriaticum: genskaber periodicitet i cyklus.

Kilder:

- Seminar Alison Fixsen, 14.04.2007 i København
- Mac Repertory, Folliculinum
- Melissa Assilem, Folliculinum Mist og Miasm? The Homeopath Vol 11 No 1, 1991, findes på Reference Works og på nettet under <http://www.lyghtforce.com/HomeopathyOnline/Issue4/>
- Melissa Assilem, Women Ripening Through Menopause, 1996.
- O.A. Julian, Materia Medica of New Homeopathic Remedies, 1984
- Kuk i hormonerne & problemer med potensen, artikel på teknologirådets hjemmeside <http://www.tekno.dk/subpage.php3?article=690&toppic=kategori2&language=dk>
- Østrogeneres skæbne fra human urin til jord, http://kursus.kvl.dk/shares/urbeco/600_exam/200_2004/Gruppe%206.pdf
- Dorothy Cooper, British Homeopathic Journal April 1990.

Folliculium-case

Af Jeanette Maglegaard

SA kommer efter at have været i fertilitetsbehandling. Manden har dårlig sædkvalitet og for at få et barn mere har SA gennemgået en hormonkur inden der blev udtaget æg til brug til kunstig befrugtning. Det lykkes desværre ikke i denne omgang og SA ønsker en pause fra hormonerne inden de forsøger igen. Da hun kommer til mig er det hendes ønske hurtigt at vende tilbage til sit "eget jeg" og jeg besluttede mig for at give Folliculinum efter inspiration fra seminaret med Alison Fixsen. Derefter skal et konstitutionsmiddel gives. Foll. blev ordineret ud fra det symptombillede som SA fortalte om (her i kort citat): "Efter hormonkuren er humøret blevet ændret; jeg skælder mere ud og lunten er blevet kortere. Der skal ikke så meget til at stresser mig, fx irriterer lyde mig, så jeg slukker altid for radioen i bilen og lignende. Jeg er urimelig indimellem og jeg kan godt se at jeg indtager martyrollen jævnlige, men jeg kan bare ikke ændre det. Jeg er drænet for energi og mister mig selv, jeg arbejder for andre på deres præmisser og jeg føler mig låst fast. Jeg ønsker at rykke grænserne lidt, men kan ikke. Jeg går i en klokke, når jeg skal være noget jeg ikke er. Min søvnløshed er forværret efter hormonkuren, jeg ligger og er stresset i krop og hoved og sover kun 3-4 timer og har derfor tit hovedpine i tindingerne og om i nakken. Med hensyn til menses, så er det værste op til den starter, jeg er ikke specielt påvirket under menses, kan have lidt pletblødning ved ægløsning".

Foll. C200

En mail sendt 2 uger efter indtagelse af Foll.:

"hej Jeanette.

Tak for dit brev....Jeg synes helt bestemt at første omgang virkede.....jeg føler mig lettere...rent fysisk føler jeg mig ikke træt mere, og psykisk føler jeg mig helt klart roligere og gladere, og det føles

som om mit grundhumør har fået en tak op ad skalaen, et godt skub i rumpen.....så

Jeg føler mig som et bedre menneske med meget mere mod på livet.....og udfordringerne. "

Fortalt i telefonen yderligere 1 uge efter (dvs tre uger efter indtagelsen), hvor jeg spørger om der er noget SA gerne vil tilføje:

"Jeg har mere overskud på mit arbejde, hvor jeg ellers godt kan komme i den situation, hvor jeg føler mig utilstrækkelig.

To pædagoger i min datters børnehaven har lige sagt op - og for et par uger siden ville det have fået min verden til at styrte sammen, men nu takler jeg det mere stille og roligt og tror på, at det løser sig. Jeg er overrasket over mig selv.

Jeg er begyndt at løbetræne og løber hver dag. Jeg øger ruten lidt og det er et gammelt ønske, der er gået i opfyldelse. Jeg har lidt ondt i lænden, men det har jeg haft mange gange før og jeg kan klare det med at strække godt ud og sove med et sammenrullet håndklæde under lænden om natten.

Jeg er forundret over at den lille pille har haft så stor en virkning. Nu er det tre uger siden jeg tog den."

Bog anmeldelser

Melissa Assilem MNCHM RSHom
FBIH – "Women Ripening Through
The Menopause " - Assilem@Helios
Pharmacy, 3.edition

Menopause som et udviklingstrin.

Af Kirsten Steinig

Dette er ikke en bog om, hvordan man ordinerer homøopatiske midler i menopausen, skriver Melissa Assilem, det er en bog, der væver medicinske, biologiske og spirituelle emner sammen.

Den handler om rejsen kvinder tager ud på og hvordan viden om homøopatiske midler kan hjælpe med at vise vejen på denne rejse. Vi må huske, hvem vi er. Hun skriver:

*Retracing our steps
Once you were strong.
You walked tall, full of joy,
And ran wild in the wind,
It is hard to remember
But you must try,
Recollect, recall, retrace your steps.
Your voice was loud
your knowledge belanged
your bones were strong
your spirit was powerful.
It is hard to remember
but you must try,
recollect, recall, retrace your steps.*

Melissa Assilem tager os i bogen på en rejse igennem tiden og påpeger den vigtige rolle den ældre kvinde havde i samfundet. Ældre kvinder gav viden videre til de yngre. Viden om meningen med livet, om planter, helbredelse, kollektive visioner og etiske regler. Ældre kvinder spillede en vigtig rolle for børneopdragelsen. De var lærere og vise kvinder og blev agtet.

Mange arkæologiske fund fra helt forskellige kulturer viser at moder-gudinderne var hovedguden. Senere tog mandlige guder over og det var mænd der blev præster og læ-

ger. Det havde en indflydelse, både på kvindens rolle som helbreder men også for hendes selvopfattelse.

I det gamle Grækenland var det forbudt for kvinder at uddanne sig til læge. Igennem middelalderen blev

mange kvinder, der brugte deres medicinske viden, brændt som hekse. Kvinder begyndte at glemme deres egne rytmer og blev til patienter. Og mange mænd havde forskellige videnskabelige bud på, hvad kvinder fejlede. Kun få år efter den sidste heks blev brændt i Europa, fjernede man kvinders ovarier for at beskytte dem mod hysteri, og igennem det 19. århundrede propagerede medicinske eksperter velhavende kvinder som sarte og syge af natur, og man påstod, at kvindernes modtagelighed for sygdom havde rødder i hendes reproduktionsorganer. Klitorektomi var en anerkendt helbredelsesmetode mod masturbation! Menopausen knyttedes til depression, bekymring og ophidselse. Den victorianske opfattelse af menopausen var forbundet med moralsk sindssygdom. Fjernelsen af æggestokkene skulle bringe fornuften tilbage til patienten og gøre hende medgørlig, ordentlig, arbejdsom og renlig igen. Men ikke kvindernes såkaldte hysteriske udbrud i den victorianske tid i højere grad skyldtes deres livsbetingelser, der undertrykte dem og afskar dem fra deres naturlige rytmer.

Da Freud i sin bog *Hysteriets etologi* påstod, at alle hans hysteriske patienter var blevet seksuelt misbrugt som børn, blev han af sine kollegaer tvunget til at revidere sin opfattelse.

Med opdagelsen af hormonerne i 1920erne og 30erne fokuserede man igen mere på den fysiske, her den kemiske, side af "sygdommen" menopause. Kvinder i overgangsalderen fik nu diagnosen østrogenmangel. Samtidigt ændredes vores opfattelse af ældning. Ikke at være ung, at ældres bliver ensbetydende med mangel og sygdom.

Den logiske konsekvens blev udviklingen af hormonerterapien, der kom på markedet i 1940'erne. Ideen med hormonerstatningen er, at få kroppen til at tro, at den er i præmenopause for at udskyde, reducere eller fjerne symptomer, der kan optræde i menopausen. Men doseringen af de kunstige hormoner er langt højere end den fysiologiske hormondosis og hormonerterapi har efterhånden vist sig at have flere mulige bivirkninger end fordele. Melissa Assilem på-

peger også, at kvinder der har taget p-piller, har flere hedeture og at deres menopause indtræder senere. I et kapitel om knogleskørhed kommer hun ind på myten om osteoporose som menopause-problem. Hun viser, hvordan det derimod er en civilisationssygdom, der kræver ændringer i vores livsstil allerede fra teenageårene af.

Budskabet i denne bog er: udfordringen i menopausen ligger i at lære at leve med en krop, der ændrer sig.

Kvinder går tit til læge med symptomer som hedeture, tørhed i skeden og tilbydes så hormonterapi. Andre får at vide at de har fibromer. Derfor skal livmoderen eller æggestokkene fjernes. Det er svært at sige nej. Svært når der trues med diagnoser som f.eks. knogleskørhed eller kræft. Melissa Assilem prøver at indgyde kvinder mod til at stoppe op og lede efter alternativer. Og hun giver os som homøopater mod på at støtte vores kvindelige patienter i denne proces. Hun skriver:

Whatever the reasons, it is hard for us to stand up to the medical industry and say "you cannot cut away these parts of me, Hands Off!" We are manipulated on a very deep-seated level of fear, scaring us with terrifying cancer statistics. We also have taken on a generational belief that big daddy knows best. We want to believe that there is someone who will look after us and this need gets transferred to the doctor. We want someone to be right. As we have seen in the previous chapter, hormones make us more passive. What I would like to say to all women who are threatened with hysterectomy, is first of all, if you are on hormones, get off them, take some Folliculinum, and get your self back. Find out the real facts. Then take some Staphysagria and get your anger back, and discover you can stand up for yourself. I would bet everything on that the rate of hysterectomies would drop by at least two-thirds"

Igennem bogen beskriver hun nogle af vore store "kvindemidler" som Lachesis, Sepia, Cimicifuga og især Folliculinum som gode alternativer for mange kvinder i overgangsalderen. Hun kommer ind på emner som fibromer, prolaps, blødninger, hedeture og nattesved, tørhed i vagina og ændringer i af den seksuelle energi og beskriver mulige akutte midler, der kan hjælpe.

Samtidigt giver hun en forståelse for, at det tit er grundlæggende ændringer ang. kost,

motion og andre livsvaner, der skal til, for at få det bedre igen.

Som homøopater ved vi: livskraft er en dynamisk kraft, der ændrer sig hele tiden. Staser betyder at vi hænger fast, vi kommer ud af balance og kan blive syge. Sundhed betyder at kunne tilpasse sig og at vi kan bruge vores kræfter til at nå den menneskelige tilværelses højeste mål som Hahnemann så smukt siger i §9 af Organon. Melissa Assilems bog er en brandtale til kvinder så de kan styrkes i at gå igennem overgangen, til et nyt stadie i livet, hvor de mærker deres egen kraft på en ny måde.

Jeg kan godt lide Melissa Assilems beskrivelse om, hvordan hun selv i sin begyndende pubertet blev overrasket af de ændringer det medførte og hvordan hun efter menopausen genfandt kontakten til denne præpubertære pige hun engang var. *She is about eleven and a half. She is full of adventures, and confidence. She wants to go out in the world and have adventure. Well, that child and I got friends again and we are going off in the world to have adventures together.*

Hun taler for at ikke frygte den aldrende, den gamle kvinde, men få kontakt til hendes kraft i os – uanset hvad vores ungdomsfikserede kultur siger.

En meget engageret og spændende bog, der tager parti – for kvinder og for homøopati.

Forfatteren til næste artikel:
Ifeoma Ikenze MD

Bog anmeldelser

Ifeoma Ikenze MD A Guide For Women In Midlife, Menopause & Homeopathy

North Atlantic Books, Berkeley California
1998

Af Kirsten Steinig

Dr. Ifeoma Ikenze er født i Nigeria, tog sin lægeuddannelse i USA og sin homøopatiuddannelse i Canada. Hun praktiserer som børnelæge i San Anselmo i Californien. Hendes bog er en selvhjælpsguide, der efter min mening hovedsageligt henvender sig til homøopaternes største målgruppe: veluddannede kvinder mellem 35 og 60, kvinder der går op i kost, motion og wellness. Kvinder der søger efter sikre og effektive muligheder for at fungere optimalt, også i menopause. Fordi, som Ifeoma Ikenze skriver: *"we can not allow our brains to operate in a fog precipitated by reduced estrogene levels"*. Hun fastslår, at den etablerede medicin ikke har noget andet at tilbyde end tranquilizer og antidepressive midler, når det drejer sig om de psykologiske, emotionelle og mentale ubalancer, der ofte viser sig i menopausens kølvand. Med bogen vil hun vise, hvordan en kvinde kan få oplevelsen af en naturlig overgang, og hvordan hun kan finde vejen til at opdage og styrke sig selv på ny.

For Ifeoma Ikenze er mennesket i sin kerne et spirituelt væsen der bor i en fysisk krop og livskraften gennemstrømmer begge dele på en dynamisk måde. Hun sammenligner et menneske med et løg og mener, at puberteten og menopause som overgangsfaser i vores liv har noget tilfælles.

I puberteten trænger den spirituelle kerne igennem alle lag udadtil og får den fysiske krop til at modne og opnå sin fulde styrke ved at manifestere livskraften i den fysiske krop. I overgangsalderen, som både kvinder og

mænd gennemgår, vendes denne proces om. Livskraften rettes stærkere indad mod kernen end til det ydre. Begge overgangsfaser er ledsaget af energimæssige og følelsesmæssige udsving. Men det afhænger af vores opfattelse af os

selv og af vores liv hvordan vi møder forandringer. Det kan opleves smertefuldt som en krise eller forventningsfuldt som overgang til nye erfaringer. Hvordan kvinder oplever menopause er derfor ifølge Ifeoma Ikenze afhængig af, at kvinden forstår processen og hvordan hun kan forberede sig individuelt.

Dr. Ikenze forklarer hvad der sker fysiologisk i menopause, redegør for argumenterne for og imod hormonterapi og viser at homøopati kan være et alternativ for mange kvinder. Ved at beskrive 11 forskellige kvinders cases kommer hun ind på 11 vigtige polycyster, der kan komme i betragtning for kvinder i overgangsalderen og giver dermed eksempler på konstitutionelle behandlinger. Derefter differentierer hun mere akutte homøopatiske midler for gener som hedeure, søvnløshed, fordøjelsesproblemer, hovedpine, inkontinens, menesesproblemer, fibromer, vaginale ændringer og seksuelle dysfunktioner. Disse anbefalinger er ledsaget af almene råd angående livsvaner, der med fordel kan ændres for at opnå mere velvære. På samme måde omtaler hun emner som osteoporose, hjerteproblemer og brystkræft, der tit nævnes som specifikke problemer for menopause. Det vigtigste for forfatteren er at forebygge disse sygdomme allerede fra teenageårene især ved at dyrke motion og spise en afbalanceret kost. Hun påpeger risikofaktorerne og giver en oversigt over, hvad man skal fravælge samt hvilke fødemidler og tilskud man har gavn af i overgangsalderen.

Alt i alt en bog man kunne ønske sig også hos de danske boghandlere for at vise kvinder, at der er et homøopatisk alternativ til cocktailen bestående af hormonterapi og antidepressive midler.

Dette er en introduktion til **"Homeopathy Online"**, der i den viste udgave har emnet Homeopathy for kvinder og er en kilde til information. Siden findes på denne adresse: www.lyghtforce.com/HomeopathyOnline/Issue4/

The quarterly publication of the Homeopathy Mailing List

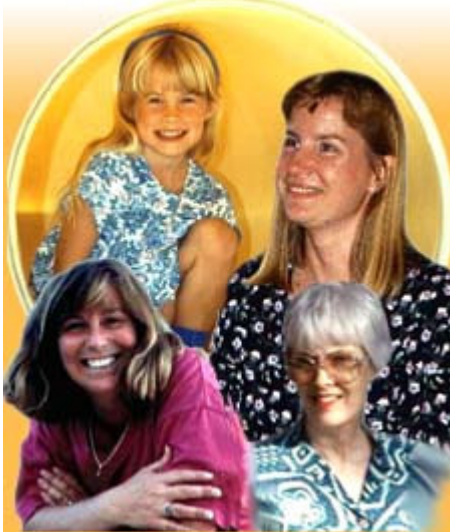
Similia similibus curentur

No. 4 April 1997

last updated 07/07

Women's Health

Guest editor: Eileen Nauman

H O M E O P A T H Y
O N L I N E

Guest Editor: Eileen Nauman
Senior Editor: Chris Kurz
Managing Editor: Douglas Hoff
Historian: Julian Winston
Publisher: Jon Haworth

Copy Writing, Editing & HTML:
Mary L. Henderson, Karen Hocking,
Douglas Hoff, Karen Johanson, Betsy
Levine, Sharon Lord, Tam Llewellyn-
Edwards, Greg Oosterbaan, Gregory Pais,
Patti Smith, Amanda Wilson

Columnists:
Robert Fordham
Michael Tomlinson

Graphics:

FOREWORD

Senior Editor Chris Kurz introduces this issue of Homeopathy Online in the foreword. Guest Editor Eileen Nauman also writes her comments in a foreword.

COVER STORY

Rosemarie Brown spells out the essentials of case taking with a focus on gender issues: Communication in Homeopathic Case Taking. Picking up the cue, Carol Willis asks the question: "Are men really from Mars and women from Venus?" Explore strategies to help you circumvent this interplanetary gap in Persons, Communication, and Gender. Melissa Weaver was an eager patient in search of cure when Dr. X offered to treat homeopathically. She calls her experience Alice's Misadventures in Homeopathy Land. And finally, Patti Smith talks about her Gender Preferences for Choosing a Homeopath.

PHILOSOPHY

Ever wondered how projection, transference, and counter-transference affect our perception of a case? Miranda Castro discusses this and more in Chemistry in the Consulting Room.

REVIEWS

Virginia Downey lets you in on the conference Women in Homeopathy, while Chris Kurz reviews the book The Homeopathic Childbirth Manual by Betty Idarius. Doug Hoff returned from the National Center For Homeopathy's Annual Meeting and Conference, April 4-7 in Baltimore, MD with lots of photos and reviews.

MATERIA MEDICA

Melissa Assilem tamed the hormone estrogen and introduced it into our Materia Medica, where it is now known as Folliculinum. One of the "small" remedies, Equisetum hyemale, turns out to be not so small after all. In A Portrait of Equisetum, Maria Bohle paints an image based on Equisetum's signatures and use in herbalism. Take a look at the fingerprint of menopause -- how will it affect your eyes and vision? Edward Kondrot discusses Materia Medica pertaining to this topic in An Eye on Menopause.

Kenneth Stein, Douglas Hoff, Max Erlichman

CGI Perl scripting:
Jerri Andreasen

Music listened to in creation of this issue:
Selections from Mendelssohn, Rodrigo, de Falla, Turina, Halffter, Montsalvatge, Nin-Culmell, Suriñach, Mompou, Mudarra, Sor, Tárrega, Chapí and Granados. No Chemical Brothers was listened to during the creation of this webzine.

WWW Server Donated by:
LyghtForce.com

Copyright (c) 1997
Homeopathy Online.
All rights reserved.

This Homeopathy Online was produced on Macintosh and PC compatible computers using a combination of software including Visual Page, FrontPage, and Photoshop. Homeopathy Online resides on an NT server.

The Homeopathy Online site is designed for compatibility on both high and low resolution monitors. This site uses HTML 3.0 tags which appear best in the Netscape 3.0 and Internet Explorer 3.0 browsers. However, as long as your browser supports forms, you can contribute to Homeopathy Online's Exchange and Letters From Our Readers pages. We have kept the formatting on those pages simple and encourage your participation in community discussions. For an ASCII version of Homeopathy Online please see the text links at page bottom.

The material published in Homeopathy Online does not necessarily reflect the opinion of the Editorial Board or the Publisher. No part of this publication may be reproduced without the written permission of the Publisher. This issue of..

Our very own Crocodile ponders the Law of Similars and finds himself touching on the most basic principles of homeopathy. What, really, is Similia Similibus Curentur all about?

CASE REVIEW

A Pediatric Case by Gail Derin. And compare Maria Bohle's study of Equisetum with a fascinating cured case of deep mental disorder, in which Hugbald Müller reveals the mental symptoms of Equisetum.

NEW

Betsy Walker demonstrates that homeopathic remedies don't distinguish between man and beast in these two feline cases.

NEW

What to do in those times when a new life is about to enter this world? How can homeopathy help and make a difference for the mother as well as the baby. Eileen Nauman shares her experiences in The Mommy Kit.

Read this and brush up on your homeopathic manners in the consulting room. Peter Quenter is Promoting Open Communication During an Interview.

Read and write letters to Homeopathy Online and to the homeopathic community in this public forum. We also welcome the discussion of current Homeopathy Online articles on this page.

A bulletin board for the homeopathic community. Read and write classifieds and notices, or review advertisements of homeopathic companies.

Allow us the benefit of your opinion by participating in this survey. Information gathered through this form will contribute to productive discussion of homeopathic education and its status worldwide.

Her lidt om "Fruentimmer Sygdomme".

Det er en dansk oversættelse fra
1872 af Hering

Fundet frem til os af Lise Karkov -

Se boganmeldelser i Debat og Nyheder.

361

om Alting skulde falde ud; — **nux vom.** — ved vridende Smerte i Mave, med let Kvalme, Graven, Smertes ligesom om man havde fortrækt sig, Stikken og Krampetrækninger i Stjødet, Skambenet ligesom forslaaet, anfaldsvis en trykkende og trækkende Fornemmelse deri; Klemmen i Blæren, en Fornemmelse i Mave, som om den blev udvidet og skulde springe; — **coffea** — ved den samme Fornemmelse som om Mave skulde springe, med Fuldhed og Presen i den, meget heftige Krampetrækninger, der gaae op i Brykstet, som om alle Larmene skulde støres itu; den Syge bliver ude af sig selv, krummer sig sammen, slænger Lemmerne omkring, skærer Tænder, skriger forfærdeligt, bliver kold over hele Legemet, strækker sig endelig ganske stiv ud, stønner, og Beiret er ved at gaae fra hende.

Kommer det Maanedlige for tidligt paa Grund af Sindsbevægelser, se under disse; af Anstrængelse, se denne; uden bekjendt Marjag — **ipoc.**

Er det Maanedlige for stærkt, kommer det igjen for den 28de Dag, varer over 4 Dage, standser og kommer saa igjen — **nux vom.** —, derhos ere følgende Ting forbudte i flere Maaneder: Kaffe, Vin, Frugtvin, Spirituosa, navnlig ogsaa Pebermyntefager og alle hidsende Drikke. Er hermed forbundet trækkende, gransende Smerte der gaaer fra Krydsset fortil, Løst, Kulde i Lemmerne, Afmagt, er Blodet mørkt og klumpet — **chamom.** —. Varer det Maanedlige ogsaa næste Gang for længe, eller kommer det for tidligt igjen, naar det er ledsaget af Krampe, ligesom Klemmen og Sammentrækken, saa giver man henimod den 4de Dag i Maanedstiden — **ignat.** — og gjentager det 8—14 Dage efter, og næste Gang det Maanedlige indtræder, giver man det den 3die Dag. Naar en Indgift ingen Forandring bevirker, eller kun for en Stund, saa gjentager man den 12 Timer efter. Naar en Indgift ingen Forandring bevirker, eller kun for en Stund, saa gjentager man den 12 Timer efter. Naar alle disse Midler kun bevirke en kortvarig Bedring, saa er enten en feilagtig Levemaade eller en anden

Ellevte Kapitel.

Fruentimmersygdomme.

Maanedstiden (Menstruationen).

Det Maanedlige bliver ofte tilbageholdt i de Mar, da det skulde indtræde, eller det kommer først efter mange Ulemper; meget ofte er der ogsaa senere dermed forbundet Krampeanfald eller andre Tilfælde; endnu værre ere Sygdommene i den Tid, da det skulde holde op. Disse Onder stamme i Reglen fra Sygdomme, som allerede vare tilstede iforveien, og kunne da kun helbredes ved en langvarig Behandling af en homöopathisk Læge. Ofte fremkaldes de ogsaa ved en feilagtig Levemaade, i Reglen ved at gaae for let klædt, hvilket er skadeligere for Kvinden end for Manden.

Mange Sygdomme opstaae imidlertid ogsaa af andre Marjager, som kun kunne haves ved Lægemidler og ikke ved en rigtigere Levemaade alene.

Naar det Maanedlige ikke vil begynde, eller det kommer for svagt, for sildigt, saa maa man vogte sig for alle drivende Rådsraad, hvorved en Mængde unge Piger ere blevene syge for Livstid. Man bruger kun de her foreskrevne Midler, og naar de ikke ere tilstrækkelige, raadspørger man en homöopathisk Læge. Det første Middel er — **pulsat.** —; hjælper det ikke, og er det en Uge efter ved det Samme — **sulph.** — og derpaa nogle Uger efter igjen — **pulsat.** —. Naar det Maanedlige helt udebliver, eller det skyder i 2—3

kan man ved enhver heftig Blodstyrning fast ombinde Laarene med et Tørklæde, helst et Silketørklæde; ogjaa Overarmene. Et par Shirke koldt Vand, og naar der allerede indfinder sig Blegghed og Afmagt, et par Draaber Vin, dog kun en Draabe ad Gangen, ere til stor Nytte. I mange Tilfælde hjælper det ogsaa at lugte til Edele, at gnide med Edele under Næsen, i Tindingen og paa andre Steder, kun maa man ikke, som det saa tidt skeer, overgyde Patienten med store Stykker af Edele, men aldrig tage mere end høist en Theffeluld i Haanden, eller kun byppe Fingrene, saa at man siden let kan bortfjerne Edelelugten. Ved længe vedholdende Blodflob hos ældre Koner, udenfor Nedkomsten, er det meget godt, at undgaae alle varme. Drikke i et Aars Tid, og derimod 5, 6 Gange om Dagen drikke Sødme, som er afsølet i Kjalberen, eller har staaet, eller er bleven syrlig. Ved saadan langvarig Blodgang maa man raadspørge en homøopathisk Læge; er der ingen i Nærheden, saa skriver man til den nærmeste, han kan da sende de Midler, som i de fleste Tilfælde ville hjælpe.

Naar Svangre have en nedadtrængende Fornemelse ligesom til det Maanedlige; derhos enten Besvær ved Vandladningen eller Hovedpine, eller de have havt Blodtilstrømning til Brystet, eller Hududslæt med Svie og Stikken, eller naar Alting er ligesom forslaaet ved de nederste Ribben og hele Underlivet er ømfindligt, eller de have megen Dyggsmerte, værre ved Bevægelse, — saa kan man ofte forebygge Blodflob ved — **apis** —, eller hvis det allerede er begyndt, kan det helbreddes derved, især hos meget vægelsindede Kvinder, der ikke have Stadighed til Noget, i Almindelighed ere meget oprømte og lystige, men nu ere blevene heftige og stinngye.

Kaneldraaber — en Draabe godt ndrørt i en lille halv Kop Vand, deraf taget en Theffeluld eller kun nogle Draaber hver Gang det bliver værre — hjælper, naar Blodflob er opstaaet af at løste tunge Ting, af at bære, af voldsom Udstrækning og Kælken med Armenene, eller af et Feiltrin; i Rødsfald kan man tage

et lille Stykke Kanel i Munden og tygge paa det. Hjælper det ikke snart — **arnic.**

Stærkt, vedholdende Blodflob, især hos Svangre, som bliver ensformigt ved uden Afbrydelser, med Kneb omkring Navlen, stærk Trængen, Pressen ned imod Livmoderen, ned imod Endetarmen, med Frysen og Kulde i Kroppen, Hædeopstigning til Hovedet, stor Udmattelse, Tilbøielighed til at lægge sig — **ipéc.** — og dernæst — **arnic.** — Er der veagtige Smerter med, eller er det slet ikke bedre om et Kvarters Tid — **chamom.** — og se efter ovenfor under „for stærkt Maanedligt“.

ipéc. — er det vigtigste Middel ved stærkt Blodflob efter Forløsningen.

Naar der afgaaer mørkerødt Blod i stor Mængde, med heftigt trykkende Smerter i Krydsset og i Hovedet, især i Tindingen, som om det skulde skilles ad — **bryon.** — eller, naar Blodet er mørkt og klumpet — **crocus** —. Er Blodet meget mørkt, tykt og kommer bestandig stærkere og stærkere, med Nedadtrængen i Underlivet, Trækken i Venene; naar den Syge ligger stille, døser og blunder; naar Vandladningen foraarjager Brænden; eller hos Kvinder med meget omstifteligt Sind, hos hvem det Maanedlige tidligere forbedreste er kommet uregelmæssigt, som have en sval, tør Hud og ikke kunne taale den frie Luft og ingen Anstrængelse, og klage meget over svag Mave, saa hjælper — **nux mosch.**

China — er meget vigtig i de farligste Tilfælde, naar der allerede indtræder Tungghed i Hovedet, Svimmel, Søvnighed, Tankerne blive borte, ved Anfald af Svagghed, Afmagt, Kulde i Lemmerne, Blegghed i Ansigtet, vel endog Trækninger om Munden, Fordreielse af Dinene, eller naar Ansigt og Hænder blive blaa, enkelte Stød og Nyf fare igjennem Legemet; i disse Tilfælde kan man ogsaa lemsælbt gnide Underlivet, eller byppe Tørklæder i Edele og Vand og lægge dem paa Kjønsdelene, senere ogsaa give nogle Draaber Vin. Desuden er — **china** — meget gavnlig, naar Blodflodden kommer mere stødvis, med Krampetrækninger, veagtige Smerter i Livmoderen, som gaae hen-

Spændt på fortsættelsen? Så nyd et par timer på det kongelige bibliotek. Se Lise Karkovs artikel under "Debat og Nyheder".

Bog anmeldelser

Findes der silicea i en sort diamant?...

Lise Karkov

Ja! – i en ganske bestemt sort diamant gør der i al fald. Den kæmpestore, der spejler sig i vandet i Københavns Havn. Her kan endog spores staphysagria, sulphor, syphilinum.... – og tusinder af andre homøopatiske midler.

Jeg taler naturligvis om Den sorte Diamant, som kan smykke sig med både at være bibliotek og kulturinstitution – og aldrig før har disse to passet så godt sammen.

Her er nemlig en guldgrube af bøger om homøopati. – På dansk! Disse bøger kan man se, læse og bladre i, røre ved, lære af eller grine af. Vi må kopiere og scanne; vi må bare ikke tage dem med hjem.

100 bøger i 100 år

Jeg har skimmet en del af de 100 bøger, som er udgivet i perioden 1833-1937. Alene antallet af bøger tyder på en anselig epoke i dansk homøopati-historie.

Litteraturen repræsenterer hele Hahnemann's filosofi – så godt som. De er skrevet eller oversat af danske homøopater, navnlig P.P. Ørum og Oscar Hansen går igen. Hele værker af bl.a. Hahnemann, Hering og Boenninghausen

er også at læse på dansk-gotisk skriftsprog (Det er faktisk muligt at tyde hvis man giver sig tid).

Der har sørme været gang i den, og det gamle sprog hjælper godt på vej. Man fristes til at sige: Homøopatien er ikke hvad den var engang... Teksterne strutter af nerve. Titlerne stritter i alle retninger – og den ene er mere grotesk end den anden. - Se selv *udlånslisten* på disse sider.

Genrene er mangeartede: Alt fra korte, letfattede indføringer i homøopati, foredragsnoter, sygdomshistorier og brevvekslinger til homøopatiske madopskrifter og leveregler samt domsafsigelser!

Det var dengang, der var åben kamp: Anmeldelser af læger, retssager, opråb til politikere (Hahnemann skriver "æskulap på vægtskaalen") – og i øvrigt engageret og vedholdende debat i hyppigt udkomende homøopatiske tidsskrifter.

–Og der var solstråle-historier – det ses bl.a. af billedbogen om det homøopatiske hospital på Fuglebakken med lysindfald og blomster på bordene.

Vi skaber selv historien

Der ligger et stykke homøopatisk danmarkshistorie på en støvet boghylde, og du sidder med en del af den fremtidige i hånden. Alle Danmarks registrerede udgivelser – bøger såvel som tidsskrifter – indkøbes nemlig af Det kongelige Bibliotek.

Vores foreningsblad havner altså ikke blot i din og min postkasse og derefter i en affaldsspand. –Det arkiveres på Det kongelige Bibliotek, og bliver et stykke kulturhistorie til hjælp og udvikling for kommende generationer af homøopater.

Et Nationalt bibliotek er en vidensbank, der har til opgave at gøre mennesket og dermed menneskeheden klogere. Det er vores kollektive hukommelse. Måske har vore forfædre "været der før", og kan hjælpe os med at møde homøopatiens nutidige udfordringer i Danmark.?

Vi har alle mulighed for at bidrage til homøopatiens vidensopbygning – ved at læse – og bidrage med læsestof.

Derfor er det også vigtigt for mig at pointere at de gamle artikler, som er gengivet i dette nummer, er udvalgt af mig i henhold til bladets øvrige emner. Artiklerne er eksempler og smagsprøver på hvad der findes. *Jeg føler mig på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkelig vidende og kildekritisk til at stå inde for, at artiklerne i dette nummer er mere berettigede til genudgivelse end de øvrige tekster i de gamle bøger.* Vil man have hele sandheden må man selv tage på biblioteket.

Vi er selv med til at skabe historien og kæde den sammen. En diamant med kant skal nemlig slibes og pudses.

Willy passer godt på bøgerne

Willy Dähnhardt er en af de bibliotekarer, der passer på Danmarkshistoriens ældre bøger. – I sin 30-årige karriere har han ikke mødt nogen interesserede læsere til de 100 bøger! Han håber derfor at vi kan få glæde af dem. Hans hjerte banker nemlig også for homøopati. DSKH vil – hvis pengene rækker – scanne en del af bøgerne; så de i al fald er at finde to steder i landet.

Sådan får DU adgang

Som sagt kan enhver få adgang til Det kongelige Biblioteks bøger – man skal blot bede om et lånerkort. Det er dog et hestearbejde selv at finde alle de homøopatiske bøger. –Men for tiden er det nemt: Ring til mig (Lise, 21601493) og bed om en fuldmagt. Det er din fribillet til Læsesal Vest.

Læsesal Vest er et nærmest andægtigt sted hvor mennesker, stiltiende og med stor respekt, sidder og begraver sig i viden.

Guide

Med fuldmagt - samt legitimation - i hånden, kan du få adgang til de homøopatiske skatte. Adressen er:

Det kongelige Bibliotek, Slotsholmen (Den sorte Diamant)

Åbningstider Forskerlæsesal Vest:

Mandag – fredag: 9–21

Lørdag: 9–17

1. Indgang Den sorte Diamant

2. Find et garderobereskab (husk 10 kr.) og opmagasinér taske, overtøj, drikkevarer mv. her. Kun det allermost nødvendige som papir, blyant, penge, *fuldmagt* må medbringes på læsesalen, - i favnen eller i en gennemsigtig plasticpose

3. Gå op af rulletrappen:

4. For enden til venstre ligger Læsesal Vest:

5. Tryk på kontakten for at få døren op

6. Henvend dig ved skranken, og du får hjælp til resten. De ca. 100 bøger ligger på en bogvogn.

Betragt dette som en udstilling (Den er så særlig at den kun har været anmeldt ét sted!...). Sæt et par timer af – gå igen når du har fået nok. Det er gratis og du kan altid komme igen en anden dag.

God Fornøjelse

**Af Dr. Burnetts Værk:
»50 Grunde til at være Hømsopat«.**

(Oversat fra Engelsk af Dr. Mørk i Kjöb.).

(Fortsat).

II. Grund.

Tillad mig, højtærede Kollega, at meddele Dem som min 11. Grund endnu et Tilfælde af Hikke. Det er allerede tidligere offentliggjort i mit Skrift over *natrum-sarienticum* og lyder saaledes:

En Præsts Hustru konsulerede mig d. 20. Februar 1878. Hun led af svære Fordejelssforstyrrelser med forskellige *natrum-sarienticum* Symptomer. Da jeg havde meget travlt saa havde jeg ikke Tid til nej at opnotere mig hele Syggehistorien. Men *natrum-sarienticum* i G. Forrivning var det Middel jeg ordinerede. Efter 3 Dages Forløb var en kronisk Hikke, der havde været mindst 10 Aar, hævet. Anfaldene kom daglig 3 Gange, nemlig Morges, Middag og Aften. Aarsagen til Sygdommen var Brugen af *Chinin* i allopatisk Dosis. Hikken var ikke meget støjende; men den var ledsaget af stærk krampeagtig Rysten af hele Legemet. Anfaldene varede 10 Minutter og vare meget pinlige.

»Hvoraf ved Du, at *Chinin* er Aarsag til Hikken?« spurgte jeg min Patient. Hun svarede: »Jeg har 3 Gange og det til forskellige Tider af mit Liv faaet *Chinin* for Ansigtsnervesmerter og hver Gang indfaadt Hikken sig derefter. Den første og anden Gang forsvandt den lidt efter lidt igen, men den tredje Gang ikke. Da jeg for tredje Gang skulde tage Midlet, bad jeg min Læge om at forskrive mig et andet Lægemiddel; men han holdt paa *Chinin*; jeg tog det altsaa atter og havde fra den Tid af Hikken, indtil jeg fik Dosis Pulver; jeg har lidt mere end 10 Aar deraf. Helbredelsen af Hikken var varig.

Patienten var en troværdig, from Kristen, hvis Sandhed var hævet over enhver Tvivl. Hun har i mange Aar været en trofast Tilhænger af Homeopathien, har i 8 Aar af og til været min Patient og jeg har i den Tid behandlet hende for forskellige Sygdomme. Hun havde ogsaa tidligere fortalt mig om Hikken; men jeg havde ikke tænkt mere derpaa, og den Dag, da jeg ordinerede hende *natrum-sarienticum*, talte hun slet ikke om Hikken.

Men jeg maatte for tusinde Gang atter spekulere paa Hahnemanns Potenserings teori, og denne Gang kunde jo kun min Tro paa Mesterens bekræftelse.

Hikken er som bekendt en sikker Virkning af *Chinin*,

Mit Resultat.

En endelig Beretning
om
mine Erfaringer
angaaende
Homœopathie og Allopathie

af
Henr. Lund,
practis. Læge i Grenå.

i Kjøbenhavn.
Hos C. A. Reitzel.
1868.

Takket være Lise Karkovs gravearbejde i "Den sorte diamant", har vi her fornøjelsen til at præsentere en appetitvækker af vores over 150 år gamle danske kollega, Henr. Lund. Mange af hans problemer kender vi alt for godt ... læs hans tekst på biblioteket !

Mange tak Lise, for denne rejse i "fortiden".

Da jeg for omtrent et Aarstid siden offentligt fremsatte mine Tvivl angaaende Allopathiens Eneberettigelse i medicinscurativ Henseende, og som et første Indlæg i Sagen samtidigt gjorde Rede for det Indtryk, jeg ved et flygtigt Bekjendtskab og almindeligt Blik paa Homœopathien («Mine Conclusioner») havde faaet af denne Videnskab og dens Fortrin for Allopathien, havde jeg ventet fra Modpartens Side en videnskabelig Discussion eller i al Fald Bidrag dertil, forat vi, efterat have hørt For og Imod i denne Sag, kunde komme til et endeligt, fast Resultat. Istedetfor dette fik jeg kun at see en lidenskabelig Afviisning af al Discussion og senere — Taushed. Da denne Fremgangsmaade naturligviis ikke kunde bidrage til at forringe mine Tvivl og paa ingen Maade kunde tilfredsstille mig, eftersom jeg i Virkeligheden ansaae det for at være af stor Interesse, at faae Spørgsmaalet ordentligt undersøgt og afgjort, saa stod der kun een Vei aaben for mig, for dog nogenlunde at opnaae dette Resultat, den nemlig selv at gaae til at undersøge Sagen, ikke lade mig forskrække af forudfattede Meninger hverken fra den ene eller den anden Side, men kun stræbe efter, saavidt det var mig muligt, at komme til et selvstændigt, upartisk Syn paa Sagen — og dernæst fremsætte dette, for at man saa kunde tage derefter, hvis det var rigtigt, eller forkaste det, hvis det var feilt. Jeg følte mig saameget mere opfordret dertil, som jeg jo havde reist Spørgsmaalet, og som man sagde «havde Tid og Leilighed dertil», samt tilige, hvad jo ogsaa antydedes, følte hos mig selv, at jeg vist

1*

nepe paa anden Maade kunde være «Videnskaben» til nogen Tjeneste. Og dog skulde jeg maaskee ikke have bragt det videre end til de gode Forsætter, hvis jeg ikke samtidigt selv havde faaet Ansvaret for et lille Barns Liv og Helbred. Jeg tog altsaa fat paa dette Arbejde: I det forløbne Aar har jeg nu theoretisk, saavidt jeg har kunnet overkomme det — thi en ikke ringe, hidtil ganske ubekendt Litteratur aabnede sig for mig — studeret Homöopathien, tillige har jeg praktisk udøvet den, hvor det var mig muligt, og troer nu at være kommen til en idetmindste nogenlunde begrundet Overbeviisning desangaaende, et Resultat, som jeg herved skal tage mig den Frihed at forelægge Offentligheden⁷⁾. Jeg behøver vel ikke at tilføie, at jeg paa ingen Maade anseer dette Resultat for bindende for Nogen, undtagen foreløbigt for mig selv, idet jeg jo kun kan ønske, at enhver Anden paa lignende Maade vil undersøge Sagen — og naar man kun vil, kan det nok gøres —, for da paa samme Maade at komme til en begrundet Anskuelse af Sagen, enten den samme eller en anden. Jeg skal kun bemærke, at jeg har samlet mine Erfaringer som practiserende Læge paa Landet, ofte fjernet ved store Distancer fra Patienterne, men iøvrigt under aldeles de samme Forhold, som enhver anden Læge ellers hertilands.

Medens jeg maaskee nok tør vente at opnaae Indrømmelse af, at Homöopathien efter sin Theorie, i sit Princip (eller rettere maaskee, netop fordi den har et Princip, et ledende Princip for Behandlingen af sine Patienter) har noget særdeles

⁷⁾ Jeg vælger Offentligheden — Igjen nødsaget dertil; thi 1/2 Aar ikke har hørt et eneste Ord fra den rettede til hvilken jeg dengang tog mig den Frihed at udsætte Beretning om mine Resultater, saa vil den vistnok ikke ganske kan ansee den eller med den mine høi Dhr. Læger for aldeles upartiske Dommere i denne uden ligemeget uanset og Alle samt ikke heller for jeg maaskee nu Resultater.

Experimentet paa Sunde, giver. Skulde dette være et Tilbage skridt? Eller er det en Mangel? Eller er det ogsaa en Mangel, at Curen er saa simpel, klar og letforstaaelig, at enhver Lægmænd med en lille Smule Tid og Flid kan sætte sig ind i den for de simple og lettere Tilfælde Behandling, og et lille Høuspøtke samt en populær homöopathisk Handbog paa mange Steder, hvor man maaskee er fjernt fra Læge og Lægehjælp, alt har været til stor Velsignelse i mange Tilfælde, til stor Beroligelse i ethvert Fald — omend Lægens Hjælp maa søges i de vanskeligere. Jeg tvivler paa at Nogen for Alvor kan ville paastaane Sligt.

For mig stiller Sagen sig saaledes: Ligesom i sin Tid Chirurgi og Medicin stode ligeover for hinanden, som fjendtlige, men det dog viste sig, at de meget godt kunde forenes i eet Hoved, saaledes nu Allopathie og Homöopathie. Man maa som Læge have Kjenndskab til begge — kan saa i sin Praxis inclinerne til den ene eller den anden Side, men kjende dem begge maa man. For at jeg skal oplyse min Mening ved et Billede, vilde jeg sige: Homöopathien er som en Rifleskydning. Den sigter paa Centrum (den individuelle Sygdom) og træffer med sin Kugle (det enkelte Medicament) meer eller mindre nær dette — alt beroer paa Skyttens større eller mindre Øvelse, Dygtighed eller Færdighed, thi Vaabenet selv er uden Skyld, da det er fortræffeligt; Allopathien skyder som med Hagl (sine sammensatte Recepter) eller Skiven (Sygdommens Navn): om den træffer Centrum, beroer paa Tilfældet, men Skiven maa den da i ethvert Fald kunne ramme, forudsat at Sygdommens Diagnose er rigtig. Men dertil kommer, at jeg ikke veed, hvormegent den Slags Skud gjælder imellem Skytter, dog, det forstaaer sig, derfor kunne de jo være meget gode til sit Brug og paa sit Sted. Er derimod Sygdomsbilledet utydeligt, saa vil jeg hellere sammenligne Homöopathien med et Lotteri, hvor man enten vinder den store Gevinst (Helbredelsen) eller slet Intet, dog maa herved bemærkes, at, efterhaanden som Lægen bliver mere og mere øvet og dygtig, haade i sin Medicamentlære og Sygdommens nøiagtige homöopathiske Undersøgelse, bliver Chansen for det Første større, medens det Sidste endda ikke altid er at regne for reent Tab;

ekast overbevisende ved sig, saa anpractisk Videnskab, som Medicinen, en om hvorvidt den med sit Princip Dog her kan jeg ikke Andet, end for, at den i fuldeste Maal tilfreds stor Hjælp ved Sygesengen at have il, nemlig Sygdommens Symptomer, fortrolig med dens Lægemedlers Virkønnen man dette simple, men faste, istedetfor nok saa glimrende Theorier og usikre empiriske Erfaringer. mere interessant og lønnende, naar man lærer idag, staaer fast imorgen, disse Lærebøger og Tidsskrifter be- anses for fuldendt, nemlig saalænge at forlades og glemmes, naar det Her staaer Alt fast, og hver Syge- detaljeret berettet, hvert Tilfælde, observeret, har sin fulde Betydning, gende Erfaringer, men kun bekræftes fast. Det staaer fast, men det stags og Plads nok til yderligere Erfaringer. thien overtage al Praxis, alle mødende raxis? Dette Spørgsmaal drister jeg da jeg dertil har for lidt Erfaring. vil jeg ikke fordølge, at jeg har seet

at handle saaledes, ligesom jeg i det anvendte Tilfælde vilde handle omvendt, fordi en Læge ved Sygesengen efter min Mening bør staae over Systemer og Theorier, saavidt muligt have sit Blik uhildet, men ingenlunde indskrænket ved theoretiske Kjøvelier eller spidsfindige Distinctioner. En anden Aarsag til at vælge den allopathiske Behandling har idetmindste for mig fremstillet sig for mig i min Praxis, den nemlig at den nødvendige Diæt, navnlig Afholdenhed fra Kaffe, ikke har kunnet eller villet overholdes. I saadanne Tilfælde nyter det naturligvis ikke, at give homöopathiske Midler, der maa man, naar man alligevel skal behandle dem, gribe til de mere haandgribelige allopathiske Midler. Endelig maa jeg ikke undlade at anføre, at der ere enkelte Sygdomme, hvor Homöopathien, selv efter dygtige Homeopaths Indrømmelse, endnu ikke hjælper saa hurtigt — om end maaskee correctere, naar man giver sig Tid — som Allopathien, og her vilde det jo være urigtigt, under disse Forhold at staae paa Homöopathien. Men dette Spørgsmaal om Homöopathiens Eneberet- tiggelse synes mig aldeles orkesløst. Sæt den kun helbredede een Sygdom bedre, vilde det saa ikke være Pligt, at anvende den i dette Tilfælde? Men nu gjælder det om mange, ja de fleste Sygdomme, at de helbredes bedre, hurtigere, sikkrere og altid behageligere ved Homöopathien, end paa allopathisk Viis. Skulde dette trække fra? Jeg kan derfor ikke Andet end fore- trække Homöopathien i de fleste almindeligst forekommende Sygdomme, baade acute og chroniske, i de acute, fordi Hjælpen er saa correct, hurtig og tilforladelig, i de chroniske, fordi ofte endda fuldkommen Heldredelse er mulig, og i ethvert Fald Patientens Kræfter ganske anderledes holdes oppe ved denne Behandling, end ved Derivantia, Lapanlia, Blodudtømmelser og andre svækkende Cure. Homöopathien opgiver jo desuden Intet af den Viden, den har tilfældes med Allopathien med Hensyn til Æthiologie, Pathologie, Anatomie, Diagnose, Prognose og den mere og mere fuldkommengjorte Undersøgelse af Sygdommene, den føier jo kun i curativ Henseende til sin tidligere allopathiske Viden, den fuldstændigere, mere nøiagtige og detaillerede Kjenndskab til Lægemedlerne, som den ene sikkrere, paalidelige og udtømmende Undersøgelse deraf, nemlig

Allopathien derimod er som en Sparbænk, hvor man vil faaer en Bente, forskellig stor, men uendeligen problematisk nok, medens Indskuddet baade af Tid, Uleilighed og Bekostning i ethvert Fald kan være betydeligt. Saaledes stiller Sagen sig for mig og jeg troer herved ikke at have forurettet Nogen, hverken Allopathie eller Homöopathie. Jeg bemærker kun, at jeg afholder mig fra enhver Betragtning stillet fra det oeconomicke Synspunkt, skjøndt det maaskee nok i disse Tider og under visse Forhold kunde være ikke ganske uden Betjæning.

Som Resultat af mine Erfaringer troer jeg altsaa at kunne opstille: at det ved Homöopathie er muligt, at indskrænke Anvendelsen af Igel, Blodkopper, Spanske Fluor osv. endnu meget mere, end der ellers er gjort; thi man domme nu om disse Midlers Værd som Lægemedler, hvilken man vil, troer jeg ikke, at man vil kunne nægte, at de ere temmelig primitive, for ikke at sige barbariske naturlige, navnlig som exclusiv Behandling. Men derfor forholder man ikke til den modstaaende Yderlighed; således Intet at gjøre; thi ved Homöopathie giver man jo det præcise Middel netop i dette bestemte Sygdomstilfælde. Enhver kan nu selv vælge!

Men medens dette forholder sig saaledes i de fleste og almindeligste Tilfælde, ere der enkelte, hvor Homöopathien efter min Mening absolut bør foretrækkes. Jeg tænker herved først og fremmest paa:

De fleste Sygdomme eller rettere Sygdomme hos Børn. Hos disse lægger Naturen ligesom Vanskeligheder i Veien. Sygdommene ere i sig selv simple og Legemdelene af naturlige, skaaende Virkning. Om dette beroer paa den større Nærværelse i disse Alder eller det er et Udtryk for Fundamenten af Aarhundredets epidemiske Constitution over til Nærværelset, skal jeg ikke indlede mig paa at afgøre, men vist er det, at, naar man sammenligner den Øvel, Uleilighed og det ofte ringe Resultat, man har af Administrationen af allopathiske Lægemedler til Børn, med den Letted, Hurtighed og gode Virkning, et ofte ringe homöopathisk Midlede Arvendelse frembringer, saa kan man ikke andet end finde, at Vegetationen her stødigt overvældes baader til Homöopathien Side. Jeg skal blot tage et Exempel: Enhver kjender den almindelig udbredte,

har alde, ikke led- ikke og ing, min det aens ddel til

Her en lille smagsprøver af nogle af de bøger, der ligger og venter i den sorte diamant:

Hvad er Homøopati? Overs. fra Engelsk ved Oscar Hansen

Den ældre og nyere Homøopathie saavel som dens Standpunkt til Medicinen i Almindelighed tre Foraars

Vor Tids Helbredelseslære en Samling Breve af W. Stens udgiven af den homøopathiske Forening i Kj

Æskulap paa Vægtskaalen med Tillæg : Om Lægemaaden i Forbrændelser, en Huuslæges Valg, en Bør

Nogle Betragtninger fremkaldte ved Høiesterets Præmisser til Dommen i den mod praktiserende Læge

Kortfattet homøopathisk Lægebog udarbejdet af L.D. Hass

Grundtræk af den nye med Naturen overensstemmende Lægemaade, sædvanligen kaldet Homøopathie, sa

Kort og fattelig Lægebog efter den med Lidelsen stemmende (homøopathiske) Lægemaade samlet og uda

Aabent Sendebrev til Hr. Stiftslæge Gjersing i Anledning af hans Skrift: "Homøopathiens Væsen og

Om det af Dr. Fangel undgivne Skrift: "Homøopathiske Forsøg ved Sygesengen" af C. Otto

De moralske Beviser for Homøopathien to Forelæsninger afholdte i det Londoner homoeopathiske Hospi

En Brevvexling med Recitatio bidrag til Belysning af Homøopathiens Stilling her-tillands af H. Lund

Et Par Ord til Forklaring af H. Lund

Katechismus i Homøopathien eller kort og fattelig Fremstilling af den homøopathiske Lægemaades Gr

Beretning om adskillige haardnakkede Sygdomme, der i Sommeren 1874 ere

behandlede paa den homøopati

Opfordring til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse betræffende Oprettelsen af en Afdeling for homøopat

Mit Resultat en endelig Beretning om mine Erfaringer angaaende Homøopathie og Allopathie af Henr. L

Homøopathisk Huuslæge, eller almeenfattelig Anviisning til at behandle sædvanligt forekommende Sy

Homøopathien i den rette Belysning foredrag, holdt i Industriforeningen den 4de Mai 1867 forsvar mod

Homøopathien paa dens nuværende Standpunkt, et populært kritisk Skrift af E.N. Feveile

Den homøopathiske Helbredelse - Læres Aand efter S. Hahnemann oversat af H.C. Lund

Homøopathiens Væsen og Værd en almeenfattelig Fremstilling og Belysning af denne Lægemethodes Ho

Kortfattet homøopathisk Lægemiddellære oversat og bearbejdet nærmest for Lægfolk efter Clotar M

Tre Foredrag over Homøopathien holdte af Brasol i pædagogisk Museum i St. Petersborg, oversatte af

Homøopathien contra Allopathien eller Sandhedens og Fornuftens Stemme mod Homøopathikens Fienders

Kort og fattelig Lægebog efter den med Lidelsen stemmende (homøopathiske) Lægemaade samlet og uda

Studier af Materia Medica, af Ralf Jeutter (Ph.D. RSHom)

Oversat af Flemming Borregaard Olsen med tilladelse fra artiklens forfatter

"Oftentimes man mig – hvordan skal jeg studere Materia Medica?. Og da netop det spørgsmål ofte stilles ved vi at det er et af de største problemer i homøopati i dag"(Kent)1

I dag er det sjældent man støder på en artikel om hvordan Materia Medica skal indlæres. På intet tidspunkt under mine studier til homøopat, erindrer jeg at blive undervist i læren af Materia Medica, hvilket er besynderligt da det muligvis er det vigtigste aspekt ved vores studier og praksis.

Hvad vil det sige at studere et lægemiddel? Ifølge Hering, er dét at studere et lægemiddel forskelligt fra at slå lægemidler op under klinikerarbejdet eller i forbindelse med case-analyse; dette kalder han "reference". At studere et lægemiddel betyder at hengive sig til forståelse af lægemidlets helhed; at forstå dets særegne facts for sig selv eller i sammenligning med andre midler.

Hvad studerer vi i vores lægemidler?

Før vi beslutter os for en metode bør vi spørge os selv om, hvad vi egentlig ønsker at vide om vores lægemidler.

Med tanke på forskelligheden af vores homøopatiske skoler vil svarene være forskellige og ofte modsigende. Nogle ville fokusere udelukkende på det mentale /emotionelle aspekt; andre ville være mere interesserede i de terapeutiske indikationer; andre igen ønsker at forstå "essensen" eller en u håndgribelig rød tråd som forbinder diverse symptomatologier; andre søger "core delusions" eller "vital sensations".

Metoden, som her anbefales, modsiger disse. Den er baseret på en "åbent system" metode, som har at gøre med identifikation af karakteristiske egenskaber hos lægemidler og deres beviste kombinationsmønstre. Metoden anerkender lægemidlerne i deres

fuldkommenhed og kompleksitet; Som åbne, ofte modsigende samt levende enheder. Jeg anbefaler metoden på grund af: dens praktiske anvendelighed, dens pålidelighed som primær kilde til vores Materia Medica. Desuden modvirker metoden skabelse af et snæversynet opfattelse af lægemidler.

Hvad mener jeg med dette? Skønt det kunne hjælpe eller inspirere hukommelsen når man relaterer et specifikt middel til en personlighedstype, kan vores sociale og kulturelt betingede påvirkninger nemt skævvride vores opfattelse af midlerne. Dette er en potentiel barriere for vores position som ufordømmende og nøgternt observerende homøopater.

Et vigtigt element i studiet af lægemidlerne er sammenligningen med andre lægemidler, Hering var stor fortaler for.

Lægemidler indgår i relation med andre lægemidler hvis ydre form, indre struktur og udvikling (deres morfologi) ligner hinanden, men alligevel adskiller sig.

Denne metode er mere i overensstemmelse med princippet for individualisering, end f.eks. familie- relationer mellem lægemidlerne. "Studér ej lægemidlerne, men forskellen på dem – Esprit critique !!" (Adolphe Voegeli).

Hvad betyder det at se på morfologi eller "form" ved et lægemiddel? Det betyder at vi er på udkig efter facts og fænomener som de præsenterer sig for os. Ingen sofistikeret fortolkning af disse facts eller fænomener burde være nødvendige.

Der er ingen grund til at søge efter noget andet end det som klart manifesterer sig; faktisk giver det ingen mening at gøre det.

Howdan skal Materia Medica studeres – et forslag

Et godt udgangspunkt er først at lære ét af de store midler, som har en klar, tydelig og stor symptomatologi, og som i daglig praksis har stor brugbarhed. (Jeg begyndte med Sepia; Lippe begyndte altid med Lycodium).2

Dette lægemiddel kan derefter sammenlignes med mindre lægemidler for indsigt i karakteristiske ligheder og forskelligheder.

En af fordelene ved at starte med et stort og ofte brugt lægemiddel er, at man hurtigt lærer hvornår man kan afskrive anvendeligheden af de store midler.

Derudover har vi gennem vores sammenligning med mindre midler, allerede et godt kendskab til lægemidler, som har betydningsfulde træk i lighed med det store middel, når vi søger et andet lægemiddel.

Metoden retter ofte opmærksomheden mod store og kendte midler, før man eventuelt udelukker dem og søger sit middel blandt mindre kendte, og måske dårligere prøvede lægemidler.

Før vi mener at skulle ordinere et mindre kendt eller temmelig uprøvet middel, er det en rimelig forventning for en patient at vide at vi som homøopater er overbeviste om at et kendt, velafprøvet og klinisk verificeret middel, er udelukket.

Dét, som vi ønsker at studere i lægemidler er ikke deres individuelle og fuldstændige symptomer, for eksempel: " Soon after breakfast and after dinner, pressure on the stomach, with empty eructations for three hours, causing a lassitude of body which produced qualmishness" (et tilfældigt valgt Arsenicum Album symptom). Vi ønsker heller ikke at lære noget udenad, da vi som mennesker ikke besidder evnerne til at kunne rumme al denne paratviden. Dernæst vil det nok heller ikke hjælpe os med at forstå de karakteristiske træk ved forskellige lægemidler.

Heller ikke vi ønsker at reducere kompleks symptomatologi. Vi ønsker at studere lægemidlerne således at vi bevarer en forståelse af lægemidlernes levende kompleksitet og samtidig formår at fastholde et godt og anvendeligt billede af dem.³

Den største udfordring for enhver homøopat er at opbygge sig et aktivt kendskab af Materia Medica. Det er simpelthen ikke nok at vide at et eller andet sted derude findes den nødvendige information, og vi kun behøver at kigge i software programmer eller i bøger.

Vi må besidde et minimum af præcis og samtidig forståelig lægemiddel-viden; Dette er vores kort, som vi bruger til at navigere ud fra i vores klinik-rum.

Men hvordan bærer vi os ad med at lære lægemidlerne?

Kilder

Et hvilket som helst studie af midler involverer en prøvning (ofte er alle tilgængelige toksikologiske informationer også at finde)⁴. En vel udført prøvning giver os stadig den mest pålidelige og vigtige information om et hvilket som helst middel. En prøvning er et "semiotisk" studie; en prøvning på midlets tegn og symptomer samt de karakteristiske kombinationer.

De vigtigste kilder er Hahnemann, Allen, Hartlaub og Trinks ' Materia Medica Pura, Staph's Archive og Hale's New American Remedies (samt andre prøvninger, gamle eller nye som er vel udførte).

Prøvninger fortæller aldrig hele historien, men indikerer midlernes anvendelse i praksis. Vi har brug for klinisk bekræftelse og information for at fuldende billedet. Dette kan findes i enten *Herings -Guiding Symptoms* eller i cases offentliggjort i journaler og blade.

Det tredje parameter i denne proces er kommentarer eller sekundære kilder, hvor forfattere sammenfatter lægemidlerne på netop den måde som de har fundet det brugbart: Nogle anvender hoved-til-fod skema som Phatak; andre fokuserer på karakteristiske symptomer eller kombinationer som Nash, Lippe eller Bhanja. Andre beskriver lægemidlerne som personligheder som F.eks. Kent, eller benytter andre imaginære metoder, som indbefatter for eksempel det periodiske system, psykologiske typer og jungianske arketyper.

Det forekommer at nutidige studerende bruger dette parameter som udgangspunkt for studier af Materia Medica, men Hering advarer:

'Han som udelukkende tiltror andres erfaring og observation; som mener han ved at læse offentliggjorte samling af cases også ville kunne opnå samme nøjagtighed ved valg af individuelle lægemidler; samt finder samme præcision i sin overordnede betragtning om lægemidler - denne person befinder sig i varig tilstand af afhængighed, og opererer inden for et afgrænset felt som andre har udstukket for ham'

I et fremmed land blandt andre skikke og andre tider når en ny og fremmed sygdom hærger under en epidemi - ja, da vil han

fremstå hjælpeløs og fortvivlet. Hans lom-
mer er fuld af penge som ikke er gangbare
og han vil være subsistensløs.⁵

Eller som Kent udtrykte det: 'At lære Mate-
ria Medica er hårdt arbejde, jo mere sam-
menfattende den fremtræder, des mere
ufuldstændig er den'.⁶

Hvordan studerer man Prøvninger

Der er to faser når man studerer lægemid-
ler. Først må man forstå de specifikke affi-
niteter midler har (Boger kalder dette "ana-
tomiske sfære"), de særlige fornemmelser
lægemidlerne producerer, omstændighe-
derne hvorved symptomerne kommer til
udtryk samt symptomer som typisk ledsa-
ger eller er sammenfaldende med en speci-
fik sygdom eller klage. Med andre ord: lo-
kalitet - fornemmelse - modalitet - ledsa-
gende symptom. På denne måde (kortfattet
og for illustrationens skyld) lærer man at
Sepias hovedsæde for symptomer er: ho-
ved, hud, lever, urinveje og seksuelle im-
pulser.

Således lod Hahnemann sine elever studere
midlerne fire gange - hver gang med de
forskellige aspekter i prøvningen.

Afslutningsvis skal man generalisere på ba-
sis af informationerne og blive bevidst om
de særlige **kombinationer** af tegn og
symptomer hvert middel afslører.

Ifølge G.H.G. Jahr, Hahnemanns ven og
nære kollega, er dette studie altafgørende
når man skal forstå midlerne i Materia Me-
dica. " Dette semiotiske studie er det sande
og uvurderlige afsæt, da det er totalt umul-
ligt at definere midlernes terapeutiske, fysi-
ologiske og patologiske aspekter, uden først
at kende til deres karakteristiske og særeg-
ne træk".⁷

Et godt eksempel på hvordan kommentarer
kan påvirke og indskrænke vores opfattelse
af midlerne er idéen om at Sepia er en
kvinde, som det bliver beskrevet af Sanka-
ran, Vithoukas og Kent. Langt de fleste der
deltog i Sepia-prøvningen, var mænd.

Repertoriernes rolle

Selvom man ofte kan finde frem til det øn-
skede homøopatiske lægemiddel ude-
lukkende ved brug af repertorium, kan det
absolut ikke anbefales og er ofte utilstræk-
keligt.

Hahnemann's bemærkning herom fra "Die
Kronische Krankheiten" kan der vist ikke
gøres nogen indsigelser imod. " Med største
ildhu og samvittighed som kræves af ho-
møopaten ved helbredelse af menneskers
sygdom, påtager han sig forehavendet nøje
at undersøge patientens tilstand; den
igangsættende årsag, dét som opretholder
sygdommen, livsstilen, den psykiske til-
stand, alle symptomerne [..]. Derefter skal
høopaten ved hjælp af Materia Medica
Pura eller Chronic Diseases finde frem til det
mest lignende lægemiddel, og i det mindste
det som i særegenhed og individualitet
stemmer overens med symptomerne hos
den syge. I dette forehavende skal høo-
paten ikke lade sig nøje med en eller flere
repertorier, en udbredt ubetænksomhed -
for disse bøger er kun ment til at give et
fingerpeg om én eller flere lægemidler som
kan komme i betragtning, men de kan al-
drig erstatte den viden om midlernes an-
vendelse som de står beskrevet i prøvnin-
gerne.

1. Kent: *The Basis of Future Observations*,
p.391, in: Kent's Minor Writings on Homoe-
opathy, ed. by K.-H.Gypser, Jain Publishers
(Indian Reprint 1988).

2. K.-H. Gypser anbefaler at man begynder
med et mindre middel med meget karakter-
istiske træk (se hans indledning til den Ty-
ske udgave af Hahnemanns *Reine Arznei-
mittellehre*). Lippe begyndte altid sine Ma-
teria Medica forelæsninger med Lycopo-
dium, mens Nash' første middel i sit værk
Leaders er Nux Vomica.

3. C.M.Boger skrev: 'Erfaring fortæller os at
ethvert middel er en levende og stadigt ud-
viklende enhed med egenskaber der opstår,
udvider sig og forgår lige som sygdom gør;
ethvert lægemiddel besidder sine egne ka-
raktertræk som udfolder sit udtryk i takt
med stigende potenseringer (C.M.Boger:
The Study of Materia Medica, p.2-3).

4. Dette betyder ikke at en førsteårs stude-
rende nødvendigvis skal starte med prøv-

ninger. Det vil nemt kunne virke for overvældende. Det er klogere at begynde med pålidelige kilder som f.eks. Nash' *Leaders*. Men en homøopat som ønsker indgående kendskab af vores lægemidler må igen og igen studere prøvningerne, homøopatens primære kilde til forståelse af midlernes anvendelse.

5. C.Hering: *On the Study of homeopathic materia medica*, in: *British Journal of Homeopathy*, vol.II 1844, no.7. [now available on the *wholehealth* website]

6. J.T.Kent: *The Study of our Materia Medica*, in: op.cit., p. 272.

7. G.H.G. Jahr: *Doctrine and Principles*, §97, p.188 (no English translation available).

Fra det kongelige bibliotek:

Bog anmeldelse

Rød solhat

skrevet af Ole Bidsted, Klitrose 2007.

Ved Kirsten Steinig

"Eventuelle ligheder med nulevende personer er ikke tilsigtede men tilfældige, omvendt er ligheder med aktuelle begivenheder ikke tilfældige, de er tilsigtede".

Sådan er optakten til Ole Bidsteds lille bog "Rød Solhat", der lige er udkommet på Klitroses forlag. I romanform fortæller han historien om urtegartneren Bjarke, der trues på sin eksistens af "medicinmafiaen", da denne på en helsemesse får fødevarestyrelsen til at beslaglægge hans urter. Det viser sig at medicinindustriens brancheorganisation systematisk arbejder på at forbyde eller vanskeliggøre alternativ behandling og brug af helbredende urter, som endda har været brugt i flere årtusinder. Samtidigt tager pillefabrikanterne patent på urtenes aktive stoffer.

Bjarke mobiliserer sit netværk og går i aktion...

Fiktion eller fakta? Mange af de nævnte begivenheder huskes alligevel alt for godt fra hændelser i løbet af de sidste år.

Emner som forskning der sker i medicinalindustriens regi, at samme industri betaler lægernes efteruddannelse samt medicinalindustriens indflydelse på patientforeninger. Eller at en læges udtalelser imod vaccination først førte til fyring af lægen og senere til et forbud mod fremover at udtale sig mod vaccination.

I forbindelse med helsemessen "Sund Livsstil" i Forum 6.- 8. oktober 2006 konfiskerede kontrollanter fra Fødevare-styrelsen en række produkter fra fire af messens stande. I en artikel i Urban kritiseredes kontrollanterne for deres truende optræden. der "mere lignende en politienhed end en kontrolmyndighed". I artiklen nævntes derudover, at "kontrolmyndigheden konfiskerede flere kasser med kamille- og

brændnædede [...], fordi der i en folder stod, at teen kunne virke lindrende på smeter i maven."

Det virker absurd. Man skulle have troet at der ville være lidt mere respekt omkring den viden, der kommer af folkemedicinen, som jo i virkeligheden er

grundlaget for den moderne farma-industri. Ved hovedparten af præparaterne fra medicinalindustrien, der er på markedet kan, er der jofor øvrigt heller ikke forklaring på, hvorfor de skulle have en medicinsk virkning.

Marker af rød solhat bliver i denne bog et symbol på forandring, på en ny folkebevægelse for retten til sund mad og sund medicin.

Bog anmeldelse

Peter Chappell :

The Second Simillimum A disease-Specific Complement To Individual Treatment.

Af Helge Jensen

Jeg læste om denne bog i Homoeopathic Links, jeg var to år om at anskaffe mig den og læse den.

Bogen er meget grænseoverskridende.

PC besluttede sig i juli 2001 at gøre noget ved HIV/AIDS problemet.

PC ville gøre noget et sted hvor folk var fulde af vitalitet og ikke belemret med moderne mad, hvor folk motionerer og der ingen narkotikaproblemer var.

Snart efter blev PC tilbudt en klinik i Etiopien.

Det viste sig at ingen af PCs opstillede kriterier var overholdt.

PC havde problemer med at få klienter, det rygtedes at dette var en AIDS klinik hvor der oven i købet blev taget billeder af klienterne.

Ikke mange vovede sig derhen.

Gennembruddet kom da en kvinde blev hjulpet godt i løbet af nogle dage.

PC indså snart at AIDS problemet var overvældende stort.

Han tænkte på at træne nogle barfodshomøopater, men skellet mellem en erfaren homøopats viden og disse barfodsfolk ville være overvældende stort.

PC tænkte på at finde midlet for HIV/AIDS.

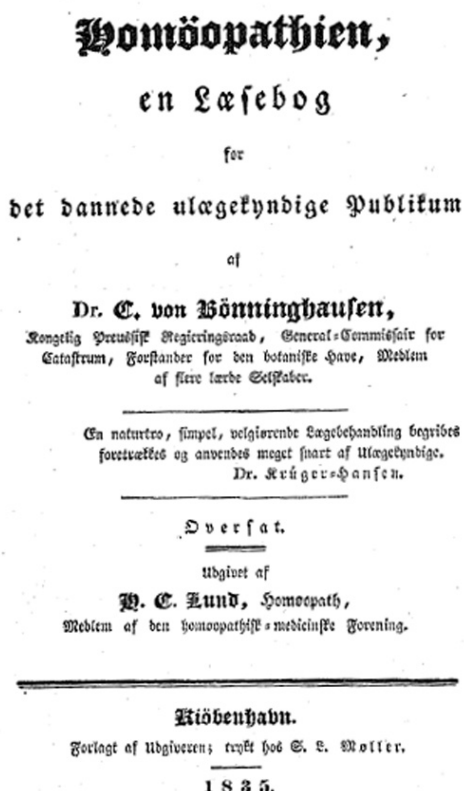
PC's kollegaer havde mange forslag, germaniumoxid så bedst ud, men hvordan skulle et middel vælges ud?

Det lykkedes PC at designe et middel som viste sig at virke.

I Etiopien så midlet ud til at virke i alle situationer, ved "alle blokeringer" og hver gang uden at fejle.

PC tillægger individet en egen vitalkraft, men også sygdommen tillægges en vital-

Fra det kongelige bibliotek:

kraft eller CEED (Chronic Effects of Epidemic Diseases)
 PC mener at klassisk homøopati kan benyttes når individets egen vitalkraft ved

hjælp af homøopatien kan bringes til at overvinde sygdommens vitalkraft, CEED. Klassisk homøopati er derfor god hvor sygdommen er en dysfunktion, hvor sygdommen er på sine indledende trin og der er smerte, ubehag, vrangforestillinger men ingen rigtig alvorlig patologi.(side 39).

Klassisk homøopati fejler hvor sygdommens vitalkraft eller CEED er væsentlig stærkere end individets vitalkraft. Dette forekommer hvor individet er næsten overtaget af sygdommens vitalkraft.

PC mener at et behandlingssystem som har potentialet at være pålideligt, effektivt og dybt virkende og som går ind i kernen af sygdommen hos individet er et system som behandler den individuelle dysfunktionens individuelle totalitet og den sande individuelle totalitet for sygdommen. PC mener at et sådant system ikke eksisterer på nuværende tidspunkt indenfor homøopati. (side 43).

PC: En anden forvirrende ide er at klassisk homøopati kun behandler patologi som viser sig i en patient, dog ved vi at dette kun er en del af det generelle sygdomsbillede. Vi antager fejlagtigt, af vane fordi alle gør det, at dette er hele sygdommen i dem, dog ved vi at dette er ikke sandt.(45)

PC: Hahnemann siger vi må behandle sygdommens totalitet (45).

Healing HIV and Its Consequences AIDS Chapter 8.

PC: Det første væsentlige skridt til at kurere en hvilken som helst sygdom er at forstå dens totalitet. I tilfældet HIV/AIDS betyder dette at forstå totaliteten af denne epidemi. (49)

På siderne 50- 52 beskriver PC AIDS.

På side 52 er en beskrivelse af hvordan midlet designes.(se også Homoepathic Links 4/04 side 264)

1. Dannelse på et metafysisk plan et lighedsbillede af HIV/AIDS ud fra sygdommens totalitet.
2. Oversættelse af dette til matematiske formler.
3. Transformerung af de matematiske formler til elektriske signaler.
4. Sende de elektriske signaler gennem en ledning, omkring en jernkerne, der dannes derved et magnetisk felt.

5. "Succussing" en lille medicinflaske med alkohol/vand blanding i det magnetiske felt omkring jernkernen.

Midlet kaldes PC1.

På de følgende sider er der instruktion i brugen af midlet og kriterier for helbredelsen.

Kapitel 9 er case historier, se også Homoeopathic Links 4/04 side 264 og 1/07 side 36. Midlet hjælper og det gør det hurtigt, indenfor få uger er der væsentlige forbedringer. Andre end PC har været i Afrika og afprøvet midlet.

Senere i kapitlet er der case historier fra Honduras og Indien med samme resultater som i Afrika.

Succesraten har været meget ringere i vesten, nogle går det godt for og hos andre virker det slet ikke.

Resultater i Sydafrika tyder på at hos mennesker der benytter anti-virus midler er effekten af PC1 nedsat.

Alle de normale forventninger til en homøopatisk helbredelse er til stede med dette middel. (side79-82).

PC har siden lavet andre afsygdommens midler, en oversigt over disse kan findes i hans bog side 212 og en nyere på hans hjemmeside www.vitalremedies.com.

Midlerne bør kun benyttes efter læsning af midlerne i bogen eller på hjemmesiden.

Jeg vil senere gerne omtale nogle af de andre sygdomsmidler og nogle af hans andre ideer.

Den praktiske side ...

HAHNEGAL

Udgivet af Dansk Selskab for Klassisk homøopati (DSKH).

REDAKTIONEN

- Kirsten Steinig, 3833 9880
homeopati@steinig.dk
- Ingrid Wawra, 2684 7435
iw@smertebehandlingen.dk
- Lise Karkov, 2160 1493
Karkov_lise@hotmail.com

DSKHs BESTYRELSE

Formand:

Joakim Larsen, 2636 6885
Jo@kimlarsen.eu

Næstformand, SR-repræsentant:

Ingrid Wawra, 2684 7435
iw@smertebehandlingen.dk

Sekretær:

Britta Feusi Ludvigsen, 2655 0795
mail@rudersdalk.dk

SR-repræsentant,

Jeanette Maglegaard kasserer,
Tlf: 3888 7555 / 2616 7555
jeanette@terapeutklinikken.dk

SR-repræsentant

Charlotte Yde
Tlf: 64 49 27 27
E-mail: charlotte.yde@mail.dk

ECCH Repræsentant

Malene V. Larsen, 6128 1500
homoeopati@gmail.com

Merete Klinkvort, 6222 7474

klinkvort@homeopati-fyn.dk

Suppleant:

Jannich Petersen, 2811 8080
jannichpetersen@msn.com

Sekretariater:

Jylland/Fyn:
Merete Klinkvort
Tlf: 62 22 74 74

Sjælland:

Jeanette Maglegaard
Tlf: 3888 7555

DSKHs hjemmeside:

www.homeopati.dk

henvendelse:

Kåre Troelsen
2879 6339

ABONNEMENT:

1 år 240,- kr.

ANNONCEPRISER:

Kvart side 250,- eks. Moms
skal være reproklar i sort-hvid
DSKH-medlemmer kan få en gratis
rubrikannoncer på max.20 ord.

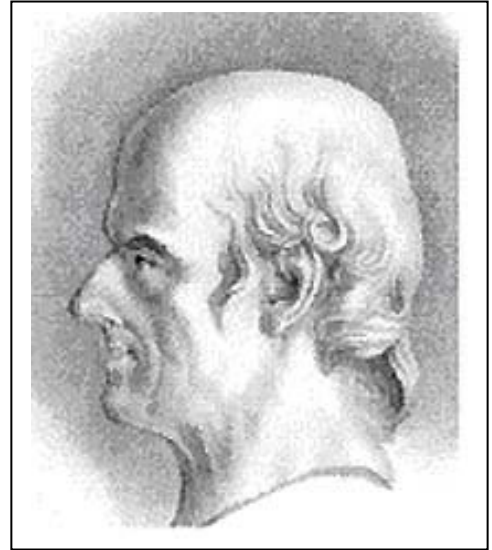
DSKHs kontonummer:

Merkur 8401 1038340

"Hahnegal" udkommer 3 gange årligt med
et oplæg af 100 eksemplarer

Deadline til næste Hahnegal:

15. aug 07

Dansk Selskab for Klassisk Homøopati

www.homeopati.dk

e-mail: dskh@homeopati.dk